

Vietnam 1975

(Artikler om Henning Beckers vietnambørn er ikke medtaget)

Den 24. april 1975

Information:

Avisens udsendte medarbejder Jens Nauntofte rapporterer på forsiden:
Timeglasset rinder ud for Saigon-regeringen

Den 25. april 1975

Berlingske:

Artikel med rubrikken: *Ford: Krigen slut for USA*

Bent Albrechtsen rapporterer fra Washington

Jyllands-Posten:

Ny regering søges dannet i Sydvietnam – telegram fra AFP-TASS, der bl.a. nævner, at når der i 24 timer har »været uventet roligt«, kan det hænge sammen med »sydvietnamesiske flys nedkastning af nye ødelæggende »kvælningsbomber«, der dræber alt liv inden for en radius af 350 meter«.

Den 26. april 1975

Berlingske:

Saigon har optaget kontakt med Hanoi

Et AP-telegram om forhandlinger om en fredelig overgivelse

I avisens første udgivelse lyder mellemrubrikken: *Vil forhandle om fredelig overgivelse* – i 2. udgaven: *Men Nordvietnam nægter at forhandle*

Berlingske-**leder** (om den socialdemokratiske regerings tilbagetrukne forslag om et yde et lån på 150 mio dkr. til en cementfabrik i Nordvietnam):
»Dansk Vietnam-politik har i en årrække haft en hældning, som vitterlig har skabt os visse udenrigspolitiske vanskeligheder, og at der nu rettes lidt op herpå er bestemt ingen skade til. I den aktuelle krigssituation, som Nordvietnam har et hovedansvar for, er en udskydelse af lånet helt rimeligt.«

Jyllands-Posten:

Reuter-telegram med rubrikken *De forklædte US-soldater kræves ud af Sydvietnam* – om de fortsatte bestræbelser på at danne en sydvietnamesisk regering, som kan få en fredsaftale i stand med de sydvietnamesiske partisaner.

Samme dag har avisen over en halv side et interview med »redaktør Henning Jensen, som er Sydvietnams informationschef i Danmark«, og han mener, at »solide kendsgerninger (...) enten forties eller ordnes i en bisætning.« Interviewet annonceres på forsiden med sætningen: »En ægte ikke-kommunist om Vietnam«. Henning Jensen mener, at kommunisterne »ved et effektivt, internationalt kontrolleret valg i Sydvietnam« kun ville få 5-10 pct. af stemmerne. Henning Jensen mener også, at det sydvietnamesiske styre er »halvdemokratisk«. Som han siger: »At der er nok af fejl og mangler

i det nuværende Sydvietnam, ja, det kan vi alle blive enige om. De er dog kun bagatelagte mod de fejl og mangler, der i dag hersker i Nordvietnam og som nu med vold skal eksporteres til Sydvietnam.«
(Henning Jensen bruges også som kilde, når JP dækker Henning Beckers Vietnambørn, f.eks. den 27/4 75)

Information:

Bagsideleder af K.V. (= Knud Vilby): *Stetter og Vietnam* – hvor Konservatives felttog mod et dansk statslån til en cementfabrik i Nordvietnam, anført af MF Ib Stetter, kritiseres: »I dag hvor kampen er vietnamesernes egen og hvor kampen mod et korrupt og diktatorisk styre synger på sit sidste vers, har finansudvalgets og dermed folketingets flertal fundet tiden inde til at tage parti. (...) Hvor Ford gav op, fortsætter Stetter. (...) Ridder for den nye reaktion er Ib Stetter. Det foprtæller også noget om stemninger på den danske højrefløj.«
Jens nauntofte rapporterer: *Speget diplomatisk spil om Saigons næste regering*

Den 27. april 1975

Berlingske:

Saigon tager afgørende skridt til at slutte fred

Artikel fra Saigon af New York Times-journalisten Malcolm W. Browne
Bent Albrechtsen skriver samme dag en større artikel med rubrikken: *Ville sælge sit øje for at slippe ud af Saigon* – om det kaos, der råder blandt de mange vietnamesere, der forsøger at slippe ud af den omringede hovedstad.

Jyllands-Posten:

Ole Bernt Henriksen skriver et venligt portræt af den amerikanske udenrigsminister ud fra historien om humlebien, der ikke kan flyve, men gør det alligevel. Det sker under rubrikken: *Kissinger har måttet hænge sin supermandsdragt på bøjle* – og med underrubrikken: »Kissinger ser kongressens indblanding som den væsentligste årsag rtil sine nederlag, men fiaskoer er mere berømte end andre menneskers sejre«.
Portrættet ender med følgende: »Sandt at sige er holdningen til Kissinger stærkt dobbeltydig – svingende fra forargelse over Vietnam-aftalernes ringe holdbarhed til gedigen lettelse over, at facit blev, hvad et flertal i kongressen så åbenlyst ønskede, fra kritik af fiaskoen i Nærøsten til taknemmelighed over den skrøbelige fred, fra mistro til beundring for den fysiske og intellektuelle styrke, som Kissinger har bevaret op gennem modgangen. Men problemet med bien, der alligevel flyver, og kommunisterne, der alligevel opfører sig som kommunister, er stort og svært at se bort fra. Det er til syvende og sidst problemet, om en stor teoretiker og en stor praktiker lader sig forene i selv en stor og rummelig skikkelse som Henry Kissingers.«

Den 28. april 1975

Berlingske:

Store Minh bliver ny præsident i dag – om general Duong Van Minh, der bliver den tredje præsident i Sydvietnam i løbet af en uges tid efter Nguyen Van Thieu, der flygtede ugen forinden.

Jyllands-Posten:

Avisen bringer et RB-telegram: *Raketter mod Saigon* – om hvordan »styrkerne fra befrielsesfronten FNL og Nordvietnam strammede nettet om det truede Saigon yderligere.«

Information:

Forside: AFP-RB-artikel: *Partisan-protest mod Saigons brug af kvælningsbomber* – om befrielsesfontens protester mod de særlige CBU-50 kvælningsbomber...

Den 29. april 1975

Berlingske:

På forsiden: *Bomber i Saigon, medens Vietcong afslår våbenhvile* – er illustreret med en karikaturtegning, hvor en bistert udseende nordvietnamesisk soldat tvinger en risbonde til at smile og vifte med PRG's flag.

Samme dag også to artikler af The Times-journalisten Peter Hazelhurst fra Saigon: *Nordvietnamesiske kampfly i voldsomt angreb på Saigon* og *Store Minh Saigons sidste håb*

Hazelhurst beskriver dramatisk, hvordan »de kommunistiske styrker står nu ved Saigons porte«.

Jyllands-Posten:

På forsiden: Tre dramatiske fotos med rubrikken: *Denne bro Saigons sidste skanse* er forsynet med billedteksterne: »Sydvietnamesiske soldater opholder sig her på sydsiden af broen. På den anden side af floden står de kommunistiske styrker«, »I går eftermiddags faldt de sidste sydvietnamesiske poster nord for broen, og her ses journalister flygte tilbage mod Saigon fra det kommunistisk besatte område« og »Fra broen dirigerer sydvietnamesiske soldater raketangreb mod vietcongerne og Hanoi-tropperne på den anden side af broen. Flere gange har kommunistiske styrker været oppe på broen, men sent i aftes syntes broen genberobret af Saigon-styrkerne.«

Inde i avisen tegner Ole Bernt Henriksen et portræt af Store Minh – som karakteriseres som »Sydvietnams nye leder (er) en gådefuld orkide-dyrker«

Information:

Forsideleder af Sv. (= Poul Svejstrup): *Kapitulation?* – hvor betydningen af en regeringsomdannelse i Saigon vurderes som ringe: »Afstanden mellem krig og fred er derfor blevet meget mindre, og kun gale generaler kan nu i 11.

time tænkes at forsøge at sabotere udviklingen med de mindst mulige chancer for succes.«

Forsideartikel af Jens Nauntofte: *Voldsomme kampe over Saigon* – hvori JN i jeg-stil beretter om sine oplevelser fra en kapitulerende hovedstad: »Jeg var på vej fra paladset, som præsident Minh netop havde forladt, da jeg blev tvunget til at søge ly på grund af en kugleregning, der strøg gennem gaderne i det indre Saigon. (...) Mens dette skrives rystes Saigon af Raketter og artillerigranater, som slår ned i byen.«

Den 30. april 1975

Berlingske:

Hen over hele forsiden: *30 års krig sluttes nu* – og nedenunder endnu to rubrikker: *Amerikanere sloges med deres allierede, da de blev evakueret* (af Bent Albrechtsen, der beskriver »panik-scener i desperat kamp for at komme bort«) og *Kontakt i Saigon for at standse kampen* (også af Bent Albrechtsen, om at »Saigon og Washington summede i aftes af forlydender om en topforhandling mellem Saigons sidste regering og Nordvietnam eller Vietcong...«)

Samme dag en artikel af den norske journalist Stein Savik, der skriver, at *Krigen i Vietnam kostede USA selvtilliden og 55.000 døde* Et kort tilbageblik på dominoteorien, der »først nu vil blive sat på sin vigtigste prøve« og om de første protester i USA mod krigen, om antallet af indsatte soldater, der på sit højdepunkt i foråret 1968 udgjorde 541.000.

Bent Albrechtsen beskriver, hvordan Store Minh i et sidste forsøg på at opnå en fredsaftale med FNL krævede amerikanernes exit – den udgang på konflikten, som i det amerikanske forsvarsministerium havde kodenavnet 'valgmulighed nummer fire'...

Jyllands-Posten:

Forside: *Saigon kapitulerer* - artiklen beskriver dels evakueringen af amerikanerne, dels de »tusinder af sydvietnamesere (der) trængtes om USAs ambassade« hvor de »tiggede og bad og søgte med vold at trænge ind gennem gitterporten foran ambassaden for at komme med« - og at »rygtet alene (om en våbentilstandsftale, red.) udløste straks glædesudbrud overalt i Saigon.«

Samme dag bringer Jyllands-Posten en Reuter-artikel om, at *Vietnam kostede USAs skatteydere 825 mia. kroner* foruden 56.550 dræbte amerikanere, 303.622 sårede amerikanske soldater og 2.949 soldater meldt savnet. Det amerikanske luftvåben nedkastede næsten 7,6 millioner tons bomber over Indokina – mere end tre gange den samlede mængde, nedkastede af allierede bombefly under den anden verdenskrig. Under kampene mistede USA 3.700 jettfly og 5.000 helikoptere.

En **leder** samme dag beskæftiger sig med det opgivne lån på 150 mio kr. til en cementfabrik i Nordvietnam. Lederskribenten er tilfreds med, at »det besynderlige forslag« om lånet ikke bliver til noget, for hvis »Danmark skal belønne aggressorer som Nordvietnam, er det en noget kedelig hovedlinje,

som udenrigsministeren i fremtiden vil få det allerstørste besvær med at samle tilslutning til. Udenrigsminister K.B. Andersen bør derfor forklare sig, for »offentligheden ville meget gerne høre udenrigsministeren uddybe, hvorledes den (hovedlinjen i dansk udenrigspolitik, red.) forløber i forhold til f.eks. vores FN-forpligtelser og vort NATO-medlemsskab, der placerer os i en anden lejr end den nordvietnamesiske.«

Information:

Forsideleder af Sv. : *Det er overstået* – »Den sidste rest af vestlig imperialisme flaksede til vejrs med store helikoptere (...) Saigon-regimet havde fjernet sig totalt fra virkeligheden og var blevet en politistat, der alene støttede sig til en korrupt præsident, et kolossalt militær og et hemmeligt politi, der kastede alle modstandere i fængsel. En gammel opskrift på kampen mod kommunismen, som altså ikke har vist sig at fungere. (...) Men først og fremmest var det en krig, s

der kom til at svane amerikansk folkelig støtte, eftersom hemmelighedskræmmeri og direkte løgne prægede de officielle versioner af, hvad der egentlig foregik. (...) Amerikanerne er ude. Det er det væsentligste mål. Tilbage er kun vietnamesere. *It's all over.*«

To forsideartikler af udsendte Jens Nauntofte: *Et helvede af ild og kugler i Saigons gader* og *Den gamle æras sidste timer i Saigon* – hvor JN fortsætter sin personlige beretning om oplevelser: »Jeg skriver dette i skæret af et stearinlys. Elektriciteten er blevet afbrudt, og vi sidder tre korrespondenter i en kvælende monsunvarme med sveden haglende af kroppen, fordi aircondition-anlægget ikke virker mere. Paris match, Der Spiegel og Information sidder her naivt med deres skrivemaskiner på skødet og sætter de sidste ord til papiret i håb om at telexforbindelsen skulle blive reetableret i løbet af natten.«

Inde i avisen en RB-artikel: *PRG-program afspejler de politiske forskelle mellem Syd- og Nordvietnam*

Den 1. maj 1975

Berlingske:

Forsiden: *Saigon i Hanois magt*

En AP-artikel af Saigon-bureauchefen George Esper, der skriver om »tusinder på flugt til Thailand« og om »almindelig glædesrus« i gaderne (men han er selv flygtet, så han refererer det jugoslaviske nyhedsbureau Tanjug. Ifølge Tanjug »synes livet i Saigon at være vendt tilbage til det normale. Der er mange mennesker i gaderne, som hilser Vietcong og nordvietnameserne med smil og håndtryk.«

Samme dag på forsiden en kommentar til statsminister Anker Jørgensens udtalelser til Radioavisen natten forinden, hvori AJ havde sagt: »Være bliver det naturligtvis, når udlandet – jeg tænker ikke mindst på USA – har blandet sig, som tilfældet har været. Også USA har jo totalt fejlvurderet situationen og baseret sin indsats på et falskt ideologisk grundlag. Det

fortæller lidt om, at USAs uderigspolitik er alt for snæver og alt for konservativt inspireret.«

Anker Jørgensen-udtalelsen får Berlingske og de borgerlige politikere helt op af stolen: Poul Hartling, Arne Christiansen og Erik Nin-Hansen skælder AJ ud for »forenkling«, for at være ensidig og sammenlignelig med Scavenius (!), mens Ninn-Hansen finder det »rystende«.

Samme dag skriver Bent Albrechtsen om USA under rubrikken *Dagen derpå i USA, men også lettelse*, hvor ikke blot politikere og militærfolk, men også fredsaktivisten Rennie Davis, Daniel Ellsberg og minsandten også Jerry Rubin (en af *the Chicago seven*) citeres.

Bent Albrechtsen skriver samme dag endnu en artikel: *Striber af skandaler omkring vietnamesernes flugt i 11. time*.

I endnu en artikel er rubrikken i førsteudgaven på norsk (!): *International tilfredshed med krigssluttet i Vietnam*, mens den i 2. udgaven er på dansk: *Krigens afslutning hilst velkommen verden over*.

Berlingske-**leder** samme dag: *Ingen krig, men ingen fred*. Den handler om kommunisternes sejr, hvorved krigen er »uafvendeligt tabt for de kræfter, der gjorde mere end muligt for at sikre Sydvietnam en selvstændig eksistens. Den er endt i en fuldstændig ydmygelse af de håb, der engang var om at holde et fristed for de gode viljer.« Og selv om krigsafslutningen »også uden for Vietnam (...) fornemmes som en lettelse«, så er det »ikke en tillidsfuld konstatering, for det er ikke en verden i fred af den grund, og hvis det er en lettelse, er den uden glæde.« Lederskribenten spekulerer over, om USA i fremtiden vil blive mere isolationistisk i fht Sydkorea og Taiwan og ender med følgende: »Det er en yderst ømtålelig periode, verden går ind i, selv om den længste og sidste krig er ovre. De, der vandt, skal vare sig for overmod.«

Under lederen en kort kommentar til AJ-udtalelsen: *Han taler ikke for Danmark*, og videre: »Hans uforkammetheder mod USA skal måske tilgives ham med den udenrigsminister, han holder sig, men de vidner i så fald om den totale mangel på forståelse i den nuværende regering for de kræfter og følelser og hensigter, der har skabt Amerikas alliancepolitik i det sidste kvarte århundrede.«

Jyllands-Posten:

Forsiden: *Anker Jørgensen som Hanois ven* – uddrag af avisens **leder** med bl.a. følgende sætning: »Hvor klodset afslørende kan det egentlig tillades en statsminister at komme af sted?«

I en forsideartikel sammenligner Venstremanden Arne Christiansens AJ's udtalelser med Scavenius lignende udtalelser under besættelsen om de nazityske sejre...

Inde i avisen en Reuter-artikel: *Blodbad afværget, da Saigon faldt* – artiklen beretter om »feststemning i byen, der nu hedder Ho Chih Minh«.

Et AFP-telegram opgør antallet af faldne under 30 års krig til *Over tre mill. dræbt under Indokina-krige*.

Jyllands-Posten **leder**: »Sydvietnam er blevet befriet, siger kommunisterne og deres naive medløbere, hvoriblandt fra i går desværre befinder sig Danmarks statsminister. (...) Det kommunistiske Nordvietnam har med støtte fra de rivaliserende kommunistiske stormagter og en såkaldt folkebevægelse, som det i vidt omfang selv har bemanded, ført en angrebskrig til sejr. Baggrunden er massive løfte- og aftalebrud efter våbentilstanden og fredsaftalen fra 1973 samt det hysterisk betonedede pres, der har været lagt på USA – ikke mindst fra dets europæiske allierede. Skiftende styre i Saigon har med rette kunne kritiseres, men det sydvietnamesiske folk har nu formentlig for stedse mistet alle muligheder for at få et system med blot antydning af demokratisk og menneskeværdigt islæt. At det ikke er rimeligt at dømme et folk på dets skiftende leders holdning og udtalelser bekræftede statsminister Anker Jørgensen i går med sin hovedløse og forhastede kommentar, der forhåbentlig har sin væsentligste baggrund i elementær uvidenhed og svigtende indsigt suppleret af dårlig rådgivning. Anker Jørgensens vurdering af USAs udenrigspolitik som baseret på »et falskt ideologisk grundlag« er i virkeligheden faretruende, for den indebærer den følgeslutning, at den kommunistiske ideologi er den sande. Hvor klodset afslørende kan det egentlig tillades en statsminister at komme af sted? Hvorfor dette spark til en stor allieret, der netop har gjort, hvad Anker Jørgensen og hele den vesteuropæiske Palme-front har forlangt, nemlig trukket sig ud af Sydøstasien og slået hånden af Hanois modstandere? Med de for den del af verden højst uhyggelige følger i de kommende år.«

Information:

Forsideleder af o. (= Informations grundlægger Børge Outze): *Fra tilskuerpladsen* – som fortjener at blive citeret i et større uddrag: »Vi man grave gamle artikler fra Information frem, vil man f.eks. givet vis kunne finde mange, der siger noget andet om amerikanernes hjælp, om Sydvietnam og Nordvietnam og det hele, end det, der er blevet skrevet her i bladet i de sidste adskillige år. Mange af de folk, som skrev i Information i halvtredserne og begyndelsen af tresserne har til det sidste skrevet i f.eks. Berlingske Tidende og dér forsvaret bastioner i Sydvietnam. Og det ville heller ikke nytte noget at skjule, at man kunne finde ledende artikler med samme signatur som den, der står under denne, med ord, velegnede til at baske skribenten om ørene med: Sådan sagde du da dengang! Jo, for det var den gang, da man troede... nå ja, i hvert fald *noget* af det, de konservative har været i stand til at tro i alle disse mange år på trods af afsløringer (som vi jo da iøvrigt i meget høj grad kan takke amerikansk presse, radio og TV for, lad os ikke glemme det!). Men der skulle meget forstokkethed til at overse afsløringer af tortur, ubarmhjertigt diktatur, »tigerbure« med læsket kalk ned over fanger, My Lai-episoden, og frem for alt Nixons fremfærd mod Hanoi med masivt luftbombardement og hans invasionstogt ind i det ulyksalige Cambodia. For et spild af menneskeliv og værdier!«

Forsideartikler om Saigon og befrielsesstyrkernes sejr, ikke fra Jens Nauntofte (pga afbrudte forbindelser), men AFP, RB og AP.

Inde i avisen en to siders lang artikel: *Vietnam: Fra Dien Bien Phu til de hvide flag i Chi Minh-byen* af Poul Svejstrup, der årti for årti opridser vietnamkrigens historie.

Bagsideleder af Poul Svejstrup: *Fremtiden* – hvori skribenten betoner, at situationen i Sydvietnam bedst beskrives som »en demokratisk revolution«, og at PRG (den provisoriske revolutionsregering)s 10-punkts program *ikke* indeholder ordet socialisme, og at Hanois indflydelse i Sydvietnam sikkert vil »blive afdæmpet en del efter sejren.«

Den 2. maj 1975

Berlingske:

Avisen bringer artikel *Et nyt vietnamsisk samfund bliver skabt* – om befrielsesfontens første 20 dekreter, der bl.a. forbyder »amerikansk opførelse« som f.eks. prostitution, narkomani, mini-nederdele eller kraftig makeup...

Bent Albrechtsen skriver om offentliggørelsen i USA af to breve fra Nixon, der lovede (ex-præsident) Van Thieu støtte, hvis nordvietnameserne skulle overtræde våbenhvileaftalen fra 29. januar 1973...

Jyllands-Posten:

Ole Bernt Henriksen spekulerer i en 'Undervejs'-klumme over, om *Sydkorea udsat for et blive et nyt Vietnam* – hvor OBH anskuer begivenhederne ud fra dominoteorien: »Mens kampene om Saigon stod på, antydede Nordkoreas leder, Kim Il Sung, hvorledes han og andre kommunister i Østasien vil reagere på Vietnam-dominoens fald (...) Sydkorea kunne blive den næste domino.«

Information:

Forsideleder af Knud Vilby: *Vietnam her* – om den bevidsthedsgørende rolle, Vietnamkrigen har haft for unge i Vesteuropa: »Kampen var, og sejren og æren er, deres. Men det, denne kamp og dens ofre kom til at betyde for en generation af mnesker i den vestlige verden, kan heller ikke omtales uden brug af store ord. (...) Vietnamesernes kamp førte ikke blot til national selvstændighed og selvbestemmelsesret for dem. En generation på denne (vors) side af kloden kan i dag takke for vietnameserne og de ofre, de har ydet, for vor bevidsthed og forståelse om vor egen situation og om klodens politiske strukturer.«

På resten af forsiden mindre artikler: *Dominoerne vælter ikke, siger USA's forsvarsminister* og *Saigons sidste tropper har nu overgivet sig*

Inde i avisen en Svejstrup-artikel: *Direktiver for et nyt samfund*, hvor PRGs 10-punktsprogram gennemgås.

resten af udenrigssiden er også helliget Vietnam-artikler, bl.a. *Franske røster om den gamle koloni* og *Kina hylder befrielsen af Saigon* og *Saigons ny styre lukker bordeller*

Den 3. maj 1975

Berlingske:

Forside: *Vrede i USA over Anker Jørgensen* – om at den amerikanske ambassadør Philip K. Chowe har overrakt en »skarp protest« til statsministeren. Glistrup, Ninn-Hansen og Hilmar Baunsgaard forstår udmærket, at amerikanerne er vrede, hvorimod Gert Petersen støtter AJ: »Anker Jørgensens erklæring var aldeles ikke for skarp – den var, hvad vi havde brug for, måske burde den endog have været formuleret endnu stærkere.«

Dækningen inde i Berlingske er helliget en beskrivelse af, hvordan amerikanerne modtager de langt over 100.000 sydvietnamesiske flygtninge: *Uviljen vokser dag for dag mod vietnameserne i USA* – bl.a. fordi mange af flygtningene er rige playboys, der med kufferter fyldt med guld har købt sig fri af militærtjeneste og bestukket sig vej til USA.

Berlingske-**leder** samme dag: *Sidste Vietnam-debat*, der igen kredser om AJ's udtalelser, der kaldes »utrolige Vietnam-kommentarer«, fordi statsministeren »i den grad havde blameret både sig selv, sin regering og nationen«. »Folketingets hidtidige Vietnam-resolutioner har ikke ligefrem udgjort vægtige bidrag til dansk udenrigspolitik.« Og lederens konklusion: »Partierne på den yderste venstrefløj overgik hinanden i smagløse lykønskninger og glædesudbrud i anledning af Vietnam-krigens udfald og markerede derved endnu en gang deres udenrigspolitiske isolation i Folketinget.«

Jyllands-Posten:

Hele forsiden: *USA-protest mod Anker J.*

Inde i avisen skriver signaturen »Erl.«, at AJ »gentog i tinget sine angreb på USA«

Information:

Forsideleder af Knud Vilby: *Det åbne samfund* – om folketingets Indokina-debat dagen i forvejen, hvor de borgerlige ønskede at tilbageholde udviklingsstøtte til Nordvietnam, indtil man kunne se, hvordan udviklingen ville gå i Sydvietnam: »Højrediktaturet kunne man undskylde. Men frihedsbevægelsen, der væltede det, er man skeptisk over for.« Derudover kortere artikler på forsiden om *Hanois version af magtovergivelsen i paladset i saigon* og *USA protesterer mod Anker Jørgensens udtalelser om USA's rolle i Vietnam* og *Ingen hjælp til Hanoi* Inde i avisen en helsides feature om Vietnamkrigens betydning for den danske venstrefløj af Lasse Ellegaard og Jan Stage: *Nu kan alle se det var galt – træk fra ti års politisk bevidstgørelsesproces*

Den 4. maj 1975

Berlingske:

Analysen af Erik Seidenfaden, der skriver, at »vi går en usikker fremtid i møde«, fordi det er usikkert, hvordan USA og den politiske ledelse vil håndtere verdenssituationen, bl.a. fordi »Kissingers autoritet, der her er svækket«, og fordi det amerikanske nederlag i Vietnam, »der først nu fuldt ud erkendes, er det første i Amerikas historie.«

Berlingske-**leder** samme dag, igen om Anker Jørgensens udtalelser: »Det har sikkert overrasket mange, at USA har protesteret mod statsminister Anker Jørgensens udtalelser om Vietnam og USA. Har amerikanerne da ikke lært, at man ikke skal tage Anker Jørgensens udenrigspolitiske ytringer alvorligt? Det har amerikanerne ikke, og det manglede også bare. Den danske statsminister må naturligvis tages højtideligt, når han udtaler sig på regeringens og landets vegne.« - skriver altså Berlingske, der på lederplads få dage forinden selv har fastslået, at han ikke taler på vegne af Danmark...

Jyllands-Posten:

Endnu en 'Undervejs'-klumme af Ole Bernt Henriksen: *USA tabte vietnamkrigen på sin egen hjemmefront* - USAs tilbagetrækning kaldes »det største nederlag i sin 200-årige historie.« OBH mener, at havde været »fordelagtigt«, hvis USA »åbent og ærligt havde erklæret Vietnam for afskrevet, for kongressens reaktion mod det hemmelige diplomati er ikke mindst en reaktion mod Kissingers fremgangsmåde da og nu - denne følelse af at være ført bag lyset, som kongressen i øvrigt sikkert deler med mange også uden for USAs grænser.«

Den 5. maj 1975

Berlingske:

Forside: *Kissinger ser lyspunkter trods fiaskoen i Vietnam* - skrevet af New York Times-journalisten James Reston. Det er Kissingers »første interview efter Saigons fald«, og nyheden er, at han »bliver i jobbet«. Tonen i interviewet er venlig og forstående lige fra de allerførste linjer: »Henry Kissinger ligner i disse dage en mand, som lige er stået af båden fra Dunkirk. Han har hele tiden forventet at blive ramt - og han bliver ramt - af dønningerne fra flugten fra Indokina, men har ikke i sinde at træde tilbage. Han mener, at de større problemer, han har at tumle med, vil kunne klares.« - til de allersidste: »Skønt han undertiden spekulerer på, om han mon ikke burde være draget hjem igen for længe siden, så vil det afbræk, hans tilbagetræden vil medføre, være lige netop det, vi *ikke* har brug for på nuværende tidspunkt.«

Information:

Forsiden: Kortere artikler om *Skibbrudne er nu i Hong Kong* og *27.000 vietnamesere i en af historiens største evakueringsoperationer*